

Christelijke yoga?

(Niet geplaatst Ingezonden voor het Nederlands Dagblad van jan. 2021)

Ik verbaas me over de krampachtigheid waarmee stelling genomen wordt tegen de mogelijkheid van christelijke yoga. Al in 1962 bepleitte de benedictijner monnik Déchanet in z'n boek "De weg naar de stilte" voor een christelijke versie van yoga. Natuurlijk, yoga zoals die ingebed is in het hindoeïsme, is niet te combineren met het christelijk geloof. Maar Déchanet heeft voor mij in elk geval aangetoond dat het goed mogelijk is een selectie uit met name hatha-yoga om te vormen tot een christelijke yoga-versie.

Deze ontspannenheid van Déchanet is in harmonie met de manier waarop in de vroege kerk omgegaan werd met het heidendom. Bekend is het begrip 'spolia Aegyptiorum' (de buit van de Egyptenaren, zie Exodus 3:22; 11:2; 12:35-36: zilver en goud, dat later deels gebruikt is om de tabernakel met toebehoren te vervaardigen). Volgens sommige kerkvaders kon deze actie van de Israëlieten gelezen worden als een analogie voor het gebruiken van heidens gedachtegoed (en trouwens ook heidense kunstvormen) door christenen.

In de lijn hiervan is er m.i. niks mis mee als christenen een gekerstende vorm van hatha-yoga beoefenen of (nog zo'n onderwerp) als christenen mindfulness toepassen, ook al is dit laatste oorspronkelijk ontleend aan het boeddhisme. Om speels bij de apostel Paulus aan te sluiten: 'Voor wie rein zijn, is alles rein' (Titus 1:15).

Tot zover m'n ingezonden. Hieraan voeg ik toe:

Deze ontspannen benadering heeft alles te maken met het geloof in God als Schepper. Want wie God als Schepper erkent kan niet anders dan erkennen dat ook niet-christenen allerlei bruikbaar tot stand kunnen brengen. Zij zetten immers de verstandelijke en artistieke gaven in die ze van de Schepper hebben gekregen en maken gebruik van de fysieke en psychische werkelijkheid die God gemaakt heeft.

Wat ik hier zeg zie ik als een toepassing van wat de apostel Paulus schrijft in 1 Timoteüs 4. In dat hoofdstuk heeft hij kritiek op kerkleden die heel vroom allerlei zaken taboe verklaren en daarmee God als Schepper negeren. Daartegenover stelt hij in vers 4-5 nadrukkelijk: "Alles wat God geschapen heeft is goed. Niets hoeft te worden verworpen als het onder dank wordt aangenomen, want het is geheiligd door het woord van God en door het gebed."

We mogen dus voluit gebruik maken van wat de wereld ons te bieden heeft, want na de zes scheppingsdagen heeft God de Schepper als eindoordeel over zijn wereld uitgesproken dat die 'zeer goed' was (Genesis 1:31).

Natuurlijk is waar dat de macht van het kwaad destructief in onze wereld werkzaam is. We kunnen ons dus niet argeloos en naïef opstellen tegenover alles wat op ons af komt. Paulus spoort ons niet voor niets aan alles te onderzoeken en dan alleen het goede te behouden (1 Tessalonicenzen 5:21). Daarom verbindt de apostel in 1 Timoteüs 4 aan ons gebruik de voorwaarde dat dit ingebed is in dankbaarheid, dus in de erkenning dat God de oorsprong en geveer van alles is. Maar levend in verbondenheid met de Schepper en in het besef van het bestaan van destructieve krachten kunnen we ontspannen en open omgaan met wat christenen én niet-christenen tot stand brengen.